

Arrest

**nr. 173 158 van 12 augustus 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. TOYE loco advocaat Mr. Z. CHIHAOUI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 1 oktober 2014 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 26 juli 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 27 juli 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op 29 juli 2016 per drager ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 10 november 1991 in Tunis, Tunesië. U bezit de Tunesische nationaliteit, bent Arabier van etnie en soennitisch moslim van religie. U heeft vijf broers en zussen. Uw beide ouders en een broer en een zus wonen nog steeds in Tunis. Uw broer, N.(...) A.(...) (o.v.: 7824967), woont in België en bekwam een verblijf via gezinshereniging met zijn Belgische vrouw. Uw zus I.(...) woont in Frankrijk en uw zus S.(...) woont in Libanon.

Rond 2007 leerde u een buurmeisje kennen, H.(...). Rond 2010 gingen jullie een relatie aan. Zo'n vier maanden voor uw vertrek uit Tunesië ging u haar ouders om haar hand vragen. Zij gaven u echter geen antwoord en zeiden dat ze ook de mening van haar broer wilden vragen. Wat later ging u opnieuw naar haar ouders, maar opnieuw zeiden ze dat ze de mening van haar broer zouden vragen. Uiteindelijk ging u zelf naar haar broer, maar die weigerde met het huwelijk in te stemmen. Zo'n twee maanden voor uw vertrek liep u samen met H.(...) van huis weg en jullie gingen gedurende een maand bij haar tante wonen. Deze tante keurde jullie relatie goed en onderhield geen contact met de rest van de familie. Na verloop van tijd hoorde u in uw contacten met uw familie, dat de ouders van H.(...) nu wel akkoord zouden gaan met jullie huwelijk en ze vroegen dat jullie zouden terugkeren. Jullie keerden inderdaad terug, maar toen u met H.(...) naar het huis van haar ouders ging, kwam haar broer naar buiten en hij stak u met een mes. Hierna hebt u nooit meer contact met H.(...) gehad. Enkel zag u haar nog een keer doorheen de tralies voor hun deur en u zag dat haar haar was afgeschoren. Haar broer heeft u in de daaropvolgende maand nog bedreigd en nog een keer gestoken, deze keer in uw been. Hierdoor besloot u Tunesië te verlaten.

U verliet Tunesië in 2011, maar de precieze datum weet u niet. U stak illegaal per schip de Middellandse Zee over naar Italië. U bleef een paar maanden in Italië, maar daar vond u geen werk. Vervolgens trok u naar Zwitserland waar u op 29 januari 2013 asiel aanvraagde. Daar vond u evenmin werk. Na enkele maanden keerde u dan terug naar Italië, nadat een vriend daar u had meegedeeld dat hij werk voor u had. U wachtte in Zwitserland uw gehoor in het kader van uw asielaanvraag niet af en ontving dus ook geen beslissing in uw aanvraag. Vervolgens bleef u meer dan een jaar in Italië. Toen werd u echter ziek. U spendeerde enige tijd in een Italiaans ziekenhuis, en toen u beter was liet uw broer u naar België overkomen om bij hem in te trekken.

In 2014 werd u veroordeeld wegens diefstal met geweld of bedreiging en inbraak. Daarom werd u vanaf 16 december 2014 geïnterneerd. Op 29 februari kreeg u uw eerste bevel om het grondgebied te verlaten, en daaraan gekoppeld een inreisverbod en een beslissing om u op een welbepaalde plaats vast te houden. Op 4 maart 2016 werd u daartoe opgesloten in het gesloten centrum van Merksplas. Een eerste repatriëringspoging, gepland op 5 maart 2016, moest worden geannuleerd wegens een administratieve fout. Een tweede repatriëringspoging, gepland op 16 maart 2016, moest eveneens worden geannuleerd. Een derde poging, gepland op 22 maart 2016, werd geannuleerd omdat zich een probleem voordeed met de escorte. Een vierde poging, gepland op 12 mei 2016, werd ook geannuleerd omdat u zich had verscholen in het centrum, waardoor men dacht dat u was ontsnapt. Op 13 mei 2016 diende u een eerste asielaanvraag in, waardoor de vijfde poging u te repatriëren ten slotte ook moest worden geannuleerd. Op 23 mei 2016 kreeg u een tweede bevel om het grondgebied te verlaten met daaraan gekoppeld een beslissing tot vasthouding op een welbepaalde plaats.

U legde geen documenten voor ter ondersteuning van uw asielrelaas.

Op 8 juni 2016 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 22 juni 2016 diende u tegen deze beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) en op 29 juni 2016 bevestigde de RVV de beslissing van het CGVS.

Op 26 juli 2016 dient u een tweede asielaanvraag in en verwijst u in kader hiervan naar de problemen die reeds door u aangehaald werden in kader van uw eerste aanvraag, namelijk verwijst u naar de problemen die u hebt gehad met de broer van uw vriendin en verwijst u naar medische problemen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk verwijst u naar de problemen die u hebt gehad met uw schoonbroer en verwijst u verder naar uw medische problemen (zie verklaring meervoudige aanvraag, dd.26/07/2016). Dient in dit kader te worden opgemerkt dat uw eerste aanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan de door u beweerde relatie en bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde problemen met uw schoonbroer. De RVV bevestigde de beslissing van het CGVS en was tevens van oordeel dat uw verwijzing naar uw internering niet langer actueel is en uw gedrag duidt op alertheid en helderheid, een gedrag dat geenszins strookt met dat van een ernstig psychisch gestoorde. Het door uw advocaat in kader van uw tweede aanvraag neergelegde medische verslag, dd. 11 juli 2016, waarin wordt geconstateerd dat u messteken opgelopen heeft en dat neergelegd wordt ter staving van uw problemen met uw schoonbroer, dient opgemerkt dat het feit dat u littekens heeft niet door ons wordt betwist, doch dat er geen geloof kan worden gehecht door wie en in welke omstandigheden deze messteken u werden toegebracht. Bijgevolg kan dit document de eerdere appreciatie niet in positieve zin ombuigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat na een grondige analyse van de actuele situatie in Tunesië blijkt dat er voor burgers actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Tunesië geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat voor wat betreft de elementen die u aangehaald heeft in kader van andere verblijfsprocedures waarvoor DVZ verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze

verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. U diende verschillende verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9 ter in die alle geweigerd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken en dit op 16/03/2016 en op 27/07/2016.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In zijn middelen, afgeleid uit de schending van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 27, b) van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en van artikel 10 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, formuleert verzoeker zijn grieven als volgt:

I. PRINCIPES

Artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet laat gelden dat: (...).Een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet is aldus een element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat een asielzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De kans dat een asielzoeker aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus wordt onder andere aanzienlijk vergroot "wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de asielzoeker dermate gewijzigd is dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt; wanneer de asielzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing; of wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en tezelfdertijd aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht. De Raad van State heeft hieromtrent geoordeeld dat de verwerende partij, in het stadium van de inoverwegingname, slechts die gegevens kan verwerpen die manifest irrelevant zijn in het kader van een asielaanvraag. Bovendien moet, op basis van vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, aangenomen worden dat algemene rapporten, gepubliceerd door ngo's en internationale organisaties als nieuwe elementen beschouwd kunnen worden.

II. TOEPASSING IN ONDERHAVIG GEVAL

Op 13 mei 2016 diende verzoeker een eerste asielaanvraag in nu hij in geval van een terugkeer naar Tunesië, de broer van zijn geliefde die hem in het verleden reeds meerdere malen bedreigde en twee keer neerstak, vreest. Het asielrelaas van verzoeker werd echter ongeloofwaardig geacht waardoor een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen door verwerende partij.

Verzoeker legde in het kader van zijn informeel verzoek tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag dd. 26 juli 2016 (stuk 3) een medisch verslag (stuk 4) neer waaruit blijkt dat hij verscheidene littekens van messteken op zijn lichaam heeft, op de plaatsen die overeenstemmen met de plaatsen waarvan hij in zijn gehoor bij het CGVS aangaf dat hij er gestoken werd door de broer van zijn geliefde. Er kan op onomstotelijke wijze worden aangenomen dat dergelijk medisch verslag een

nieuw element is dat de kans dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, aanzienlijk vergroot nu het de door verwerende partij beweerde ongeloofwaardigheid van verzoeker manifest in vraag stelt. Bovendien kan het medisch verslag niet als manifest irrelevant worden beschouwd in het kader van de asielaanvraag dd. 26 juli 2016 waardoor de verwerende partij het niet zonder meer kon verwerpen als zijnde geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De bestreden beslissing is zodoende, in het licht van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, niet naar recht verantwoord.

I. PRINCIPES

1. Artikel 3 EVRM

Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens laat gelden dat: (...).

Om onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM te vallen is vereist dat: (...). Volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens houdt dit verbod eveneens in dat: (...). Dat, (...) Wat betreft de bewijslast omtrent een schending van artikel 3 EVRM, heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de volgende principes uiteengezet. Om het risico op een schending van artikel 3 EVRM te beoordelen, dient rekening gehouden te worden met het arrest Saadi tegen Italië, uitgesproken door het EHRM op 28 februari 2008: (...). In geval van een uitwijzing van een asielzoeker, komt het toe aan de administratieve overheid om een deugdelijk en diepgaand onderzoek te voeren wanneer zij geconfronteerd wordt met een risico op schending van artikel 3 EVRM. Dit werd eveneens bevestigd door het EHRM in haar arrest M.S.S. tegen België en Griekenland: (...). Dergelijke beoordeling dient plaats te vinden na een daadwerkelijk onderzoek, opdat alle redelijke twijfel met betrekking tot een risico op schending van artikel 3 EVRM kan worden weggenomen.

2. Artikel 27, b) van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking- van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Artikel 27, b) van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 laat gelden dat: (...). In het Verslag aan de Koning betreffende ditzelfde Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 wordt bovendien specifiek met betrekking tot medische documenten het volgende bepaald: "De medische of psychologische getuigschriften neergelegd ter staving van de asielaanvraag zullen met de nodige omzichtigheid worden behandeld." Uw Raad oordeelde in arrest nr. 64786 dd. 13 juli 2011/10 bovendien dat (...). Met betrekking tot de relevantie van medische attesten in het kader van een asielaanvraag oordeelde het EHRM tevens in haar arrest R.J. tegen Frankrijk het volgende: (...).

3. Artikel 10 van richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning- en in trekking van de internationale bescherming. Artikel 10 van richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europees Parlement en de Raad laat gelden dat: (...).

II. TOEPASSING IN ONDERHAVIG GEVAL

Verzoeker legde in een informeel verzoek tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag dd. 26 juli 2016 (stuk 3) een medisch verslag (stuk 4) neer waaruit blijkt dat hij littekens van messteken heeft op de plaatsen waarvan hij eerder aangaf dat hij er gestoken werd door zijn schoonbroer in Tunesië. Bijgevolg heeft verzoeker het begin van bewijs bijgebracht dat hij bij een verwijdering naar Tunesië, het risico loopt onderworpen te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Nu verwerende partij geconfronteerd werd met een risico op schending van artikel 3 EVRM, had zij de verplichting om een deugdelijk en diepgaand onderzoek te voeren opdat iedere gereede twijfel zou zijn weggenomen. Verwerende partij had tevens, overeenkomstig artikel 27, b) van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003, de verplichting om het medisch verslag in overweging te nemen samen met de vraag of verzoeker in het verleden aan ernstige schade werd blootgesteld of zou blootgesteld worden in de toekomst in geval van een terugkeer naar Tunesië. Deze verplichting geldt des te meer nu in het Verslag aan de Koning betreffende dit Koninklijk Besluit wordt gesteld dat medische getuigschriften, die worden neergelegd ter staving van een asielaanvraag, met de nodige omzichtigheid behandeld dienen te worden. Bovendien stelt artikel 10 van richtlijn 2013/32/EU dat beslissingen over verzoeken om internationale bescherming gebaseerd moeten zijn op een deugdelijk onderzoek. In casu kan de deugdelijkheid van het onderzoek ernstig in vraag worden gesteld nu de nieuwe asielaanvraag van verzoeker na slechts 24 uur reeds werd beantwoord met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Op dergelijke korte tijdsperiode kan het medisch getuigschrift dat werd neergelegd onmogelijk op deugdelijke wijze onderzocht en noch met de vereiste omzichtigheid behandeld zijn, wat nochtans wordt vereist door artikel 3 EVRM evenals artikel 27, b) van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 en artikel 10 van richtlijn 2013/32/EU. De verwerende partij blijkt eerder kort door de bocht gegaan te zijn door halsoverkop te oordelen dat het medisch verslag geen afbreuk doet aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid in hoofde van verzoeker. Zelfs indien verwerende partij van oordeel was dat het medisch verslag geen bewijs levert van de oorzaak van de littekens van de messteken, dan nog dringt een nader onderzoek naar de omstandigheden waarin deze werden opgelopen zich op. Gelet op het gebrek aan de nodige omzichtigheid en deugdelijkheid is de

besteden beslissing, in het licht van artikel 3 EVRM evenals artikel 27, b) van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 en artikel 10 van richtlijn 2013/32/EU, niet naar recht verantwoord.”

Als bijlage aan het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken die hij in de bijgevoegde inventaris aanduidt als volgt: *“Informeel verzoek tot inoverwegingname van een nieuwe asielaanvraag”* en *“Medisch verslag dd. 11 juli 2016”*.

2.2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige, eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk problemen met en een vrees jegens de broer van H., een buurmeisje en zijn partner in Tunesië in de periode 2010-2011. De broer van H. zou blijkens verzoekers verklaringen tegen hun relatie gekant zijn (geweest) en verzoeker meermaals hebben bedreigd en fysiek hebben toegetakeld.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd bij 's Raads arrest nr. 170 894 van 29 juni 2016 vastgesteld en geoordeeld dat aan de voorgehouden relatie van verzoeker met H., en derhalve aan de problemen met haar broer, geen geloof kan worden gehecht.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielerzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielerzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene

situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.4. Verzoeker gaat thans in zijn verzoekschrift niet (concreet) in op het motief uit de bestreden beslissing waar het volgende wordt vastgesteld: *“Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielerzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk verwijst u naar de problemen die u hebt gehad met uw schoonbroer en verwijst u verder naar uw medische problemen (zie verklaring meervoudige aanvraag, dd.26/07/2016). Dient in dit kader te worden opgemerkt dat uw eerste aanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan de door u beweerde relatie en bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde problemen met uw schoonbroer. De RVV bevestigde de beslissing van het CGVS en was tevens van oordeel dat uw verwijzing naar uw internering niet langer actueel is en uw gedrag duidt op alertheid en helderheid, een gedrag dat geenszins strookt met dat van een ernstig psychisch gestoorde.”* Verzoeker laat deze vaststelling ongemoeid en werpt er geen ander licht op.

2.5. Verzoeker focust zich in zijn verzoekschrift immers hoofdzakelijk op en betreft zijn verweer (quasi) uitsluitend op het door hem in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde medische verslag d.d. 11 juli 2016 van dokter D.D., waaromtrent door het Commissariaat-generaal in de bestreden beslissing het volgende wordt vastgesteld: *“Het door uw advocaat in kader van uw tweede aanvraag neergelegde medische verslag, dd. 11 juli 2016, waarin wordt geconstateerd dat u messteken opgelopen heeft en dat neergelegd wordt ter staving van uw problemen met uw schoonbroer, dient opgemerkt dat het feit dat u littekens heeft niet door ons wordt betwist, doch dat er geen geloof kan worden gehecht door wie en in welke omstandigheden deze messteken u werden toegebracht. Bijgevolg kan dit document de eerdere appreciatie niet in positieve zin ombuigen.”*

In tegenstelling tot wat verzoeker thans op algemene wijze laat gelden, werd er aldus door de commissaris-generaal wel degelijk en afdoende rekening gehouden met het door hem in het kader van zijn huidige tweede asielaanvraag aangebrachte medische document van 11 juli 2016 en werd dit stuk wel degelijk aan een onderzoek onderworpen. Een medisch document kan inderdaad een belangrijk stuk zijn ter ondersteuning van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade en dient grondig onderzocht te worden, doch in casu kan de Raad slechts vaststellen dat het medisch verslag wat betreft de messteken enkel stelt *“Medisch onderzoek: (...) Messteken linker bovenarm, voorarm, linker been: oude littekens, rustig voorkomen. (...) De messteken zijn aanwezig en hebben een rustig voorkomen.”*, wat niet wordt betwist. Uit dit medisch attest kan niets meer en niets minder dienaangaande worden afgeleid. Aangezien verzoekers relaas en de voorgehouden feiten met betrekking tot de broer van H. niet geloofwaardig zijn, kan dit medisch attest zijn relaas niet in het minst in een ander daglicht stellen. Het is niet omdat verzoeker thans een medisch attest indient dat zijn relaas geloofwaardig is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielerlaas te herstellen.

Het feit dat, zoals verzoeker aanvoert, *“de nieuwe asielaanvraag van verzoeker na slechts 24 uur reeds werd beantwoord met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag”* impliceert geenszins en hieruit kan geenszins zonder meer worden afgeleid dat het door verzoeker neergelegde medische getuigschrift d.d. 11 juli 2016 niet met de nodige omzichtigheid zou zijn behandeld en dat het niet aan een deugdelijk onderzoek werd onderworpen. Verzoeker toont het tegendeel niet *in concreto* aan. Hij maakt niet aannemelijk dat het door hem neergelegde medische stuk niet zorgvuldig en met de nodige omzichtigheid werd behandeld en/of dat het niet of onvoldoende op een deugdelijke wijze werd onderzocht, noch toont hij aan dat daaruit de verkeerde conclusie is getrokken.

Dat de commissaris-generaal snel, binnen een korte tijdspanne, en accuraat te werk is gegaan bij de behandeling van verzoekers tweede asielaanvraag, hetgeen in de gegeven omstandigheden van verzoekers vasthouding aangewezen was en in het voordeel van verzoeker, betekent geenszins dat met het neergelegde medische verslag niet of onvoldoende rekening werd gehouden en dat het niet afdoende of onzorgvuldig werd onderzocht.

Verzoeker maakt niet *in concreto* aannemelijk en de Raad ontwaart in het administratief dossier geen elementen die er op wijzen dat de commissaris-generaal niet of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met het voorgelegde medisch document d.d. 11 juli 2016 en dat het niet of onvoldoende werd onderzocht. Verzoekers kritiek aan het adres van de commissaris-generaal als zou deze te kort door de bocht zou zijn gegaan en halsoverkop te werk zijn gegaan, kan niet worden bijgetreden.

De Raad stelt vast dat verzoekers asielaanvraag conform de door hem aangehaalde bepalingen op individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd benaderd waarbij de commissaris-generaal bij het nemen van zijn beslissing rekening heeft gehouden met de individuele elementen aangebracht door verzoeker, met name diens afgelegde verklaringen en overgelegde documenten. Uit de bestreden beslissing, en meer algemeen het administratief dossier, blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk en afdoende rekening heeft gehouden met het door verzoeker aangebrachte medisch stuk van 11 juli 2016 en zijn verklaringen hieromtrent. Algemene kritiek buiten beschouwing gelaten, toont verzoeker niet aan en maakt hij geenszins aannemelijk dat met het medisch verslag d.d. 11 juli 2016 (en zijn verklaringen dienaangaande) geen of onvoldoende rekening werd gehouden.

2.6. In het bewuste door verzoeker in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde medische verslag van 11 juli 2016 leest men o.a.: *“Medisch onderzoek: (...) Messtekes linker bovenarm, voorarm, linker been: oude littekens, rustig voorkomen. (...) De messtekes zijn aanwezig en hebben een rustig voorkomen.”*

De Raad herhaalt dat het gegeven dat verzoeker op voornoemde plaatsen op zijn lichaam (oude littekens van) messtekes heeft, niet wordt betwist en staat allerminst ter discussie.

Waar verzoeker *in fine* van zijn verzoekschrift, en verwijzende naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, laat gelden dat *“zelfs indien verwerende partij van oordeel was dat het medisch verslag geen bewijs levert van de oorzaak van de littekens van de messtekes, dan nog dringt zich een nader onderzoek naar de omstandigheden waarin deze werden opgelopen zich op”*, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal zich enkel kan baseren op verzoekers verklaringen hieromtrent. De commissaris-generaal kan zich louter steunen op de verklaringen van verzoeker omtrent de oorzaak en de omstandigheden van de littekens van de messtekes.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf rust en dat het de taak is van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken en dat het de taak is van de asielinstantie, in casu het Commissariaat-generaal, om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet of zoals in casu, te onderzoeken of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve kan, zo in het medische verslag d.d. 11 juli 2016 sprake is van lichamelijke letsels ten gevolge van messtekes, compatibel met verzoekers verklaringen hieromtrent, de commissaris-generaal zich voor wat de oorsprong en de omstandigheden van de letsels betreft slechts baseren op het relaas van verzoeker. Verzoeker zou blijken zijn verklaringen de steekwonden hebben opgelopen bij twee aanvallen met een mes door de broer van zijn (voormalige) geliefde H., die hem bij de tweede aanval in zijn been zou hebben gestoken.

Aan verzoekers relaas, met name de beweerde relatie met H. en de hieruit voortvloeiende beweerde problemen met haar broer, kan echter, zo werd in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag bij arrest van de Raad nr. 170 894 van 29 juni 2016 vastgesteld, geen geloof worden gehecht.

Uit het loutere gegeven dat verzoeker oude littekens van messtekes heeft en dit met een medisch verslag attesteert, kan niet worden afgeleid dat verzoekers relaas zou berusten op de waarheid. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardige verklaringen van verzoeker omtrent zijn beweerde relatie met H. en de problemen met haar broer besluit de Raad dat verzoeker niet aantoonde dat zijn (oude) littekens op

zijn linker bovenarm, voorarm en linkerbeen afkomstig zouden zijn van de voorgehouden problemen met de broer van zijn voormalige partner en buurmeisje H.

2.7. Verzoeker brengt aldus, zo stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast, in het kader van onderhavige asielaanvraag geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de in het kader van zijn vorige asielaanvraag vastgestelde ongelooftwaardigheid van de door hem uiteengezette vluchtmotieven.

2.8. In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, dient erop gewezen dat artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing kan derhalve, met verwijzing naar de rechtspraak van het EHRM inzake slechts gewag worden gemaakt indien de slechte behandeling een “*minimum level of severity*” bereikt, waarvan de beoordeling afhankelijk is van alle omstandigheden van de zaak (zie EHRM, *Ierland t. Verenigd Koninkrijk*, 18 januari 1978, § 162). Terzelfder tijd heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op mishandelingen als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). In acht genomen de vastgestelde ongelooftwaardigheid van zijn vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier alsook voorgaande vaststellingen aangaande het door verzoeker bijgebrachte medisch verslag, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 van het EVRM.

Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, of algemene verwijzing naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake artikel 3 van het EVRM volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. De Raad merkt met betrekking tot verzoekers verwijzing naar enkele arresten van het EHRM (zoals onder meer R.J. tegen Frankrijk) ook op dat elke asielaanvraag individueel dient te worden onderzocht op zijn eigen merites, zoals *in casu* geschiedt.

Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt:

“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel. Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande waarvoor DVZ verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. U diende verschillende verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9 ter in die alle geweigerd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken en dit op 16/03/2016 en op 27/07/2016. Bijgevolg dient dan ook besloten te

worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.”

2.9. Gelet op hetgeen voorafgaat, kan verzoeker bezwaarlijk volhouden dat de door hem bijgebrachte nieuwe elementen, *in casu* een medisch verslag d.d. 11 juli 2016, niet daadwerkelijk werden onderzocht. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de bestreden beslissing alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoeker worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn asielaanvraag en de door hem aangehaalde elementen niet op individuele wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Het door verzoeker in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde medische verslag d.d. 11 juli 2016 noopt niet tot nader onderzoek, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag, en de vaststelling dat hij voor het overige geen elementen aanbrengt die de geloofwaardigheid van zijn aanvraag kunnen herstellen, of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

Het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde en aan de Dienst Vreemdelingenzaken gerichte schrijven van verzoekers advocaat d.d. 26 juli 2016, getiteld ‘verzoek tot inoverwegingname van een nieuwe asielaanvraag’ werd, net als het bijgevoegde bewuste medische verslag d.d. 11 juli 2016 reeds eerder neergelegd.

2.10. De Raad leest voorts in de bestreden beslissing dat *“na een grondige analyse van de actuele situatie in Tunesië blijkt dat er voor burgers actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Tunesië geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”*

Verzoeker betwist deze overwegingen niet, noch brengt hij elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Dienvolgens wordt bovenstaande analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.11. Gelet op het voorgaande, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.12. Waar verzoeker *in fine* vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, verwijst de Raad naar het gewijzigde artikel 39/2 van de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, ook voor de beslissingen tot niet-inoverwegingname bedoeld in artikel 57/6/1 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad derhalve de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. C. DECAESTECKER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

M.-C. GOETHALS